

Ömer İskenderoğlu

- şiirler -

Yayın Tarihi:

14.07.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Anlatılamaz

sağ olsa bile anlatamaz bunu Sana, ne poe nede shakspeare.
elvis bile okuyamaz bunu şarkısında,
nEde siNatra
en iyi hikayesinde bile yazmamıştır saint exupery.
İç içe geçmiş düğüm düğüm duygularımın taSviridir bu
senle harmanlanmış,
sana dair, sana aiT
bir o kadarda biz denİlesi.
belki haYalperestim,
deli bir kaptanım yada
sana doğru yOl alıyorum
tüm yelkenlerim foRa
ne anlatılabilir Kaygısızca
ne söylenebilir duygusuzca
nede görüLebilir dikkat etmeden.
anlamak için sadece yaşanaBilir,
yaşanmadan bilİnemediği gibi
YaşanMadıkça unutulabilir.

Ömer İskenderoğlu

Ateşten Kalp

Hırsımı eritmeye yanardağlar yetmez,
Bu evrenin sıcaklık anlayışı yetmez
Güneşler, yıldızlar, Gordon ateşleri yetmez
Bir yandım mı ben, kor olurum hiçbir şey değemez

İçimde birdir dışımda,
Katıdır aşkımda sevdamda,
Serttir yollarım, adım atmak için cesur olmak lazım
Yüksektir duvarlarım, parçalanır her çarpan.
Bozkırdır ağaçsız bitki örtüm,
Buyum ben buyum.

Sevgimde doludur nefretimde,
İlgimde çoktur ilgizilizliğimde
Kıskançlığımda çoktur benim.

Ne koyduysam bana döndü ucu
Ne istediysem vadeye yayıldı hepsi
İnanmadın, inanamadın,
Kelimeler cümleler yetin şimdi sizde bana
Anlatın derdimi bu hiçbir şeyi göremeyen anlayamayan insana.

Ne kadarda gururmuş ya bu sendeki
her şeyden fazla,
bir sende var gurur sanki
benden başka,
olmuyor işte olmadı sevdâ.
Haksızlıklar haksızlıklar sizde susun artık kemirmeyin daha fazla,
Gidenlerle gidin kalmayın daha fazla.

Sen iyisi mi al benden sana kalanları topla yaptıklarımla,
Çarp yapmadıklarımla, ekle hatalarımı ve kes olabildiğine bir fatura.
Üstüne de ne istersen onu ekle,
Yazacağın en büyük değer bile karşılamaz kayıplarını,
Telafi bile edemez en basit yıkıntılarımla.
Gidişten başka bildiğin bir şey yok,
Benimde yapabilecek başka bir şeyim yok.
Şimdi o zaman herkese ayrı çalsın sazlar.
Nasıl mutlu oluyorsan öyle yaşanır hayat,
Belli ki sana verebilecek mutluluğumun sınırları bu kadarmış heyhat.

Yaptığın her davranışta kırdığın kalbimin sitemleri var
Böyle çekip gittin ya dönmüşsün dönmemişsin ne önemi var.
Sevgiden aşktan nefret ettirdin aramışsın sormuşsun ne değeri var.
Oysa sana bugüne kadar her anında dediğim tek kelimeydi yar.

Bir parçam bir parçam kopmayı biliyorsun şimdide geldiğin gibi gidiyorsun.

Ömer İskenderoğlu

Babasızlık

Annemle babamın dansettiği bir pistin kenarındayım
İşıltılardan gözlerim kamaşıyor
Nicedir böyle öksüz böyle yalnızlardayım
Hayat bu ara canımı acıtıyor

Müzik yavaş insanlar dans ediyor
Sanki sessiz bir rüyadayım
Babam annemi öpüyor
Sarmaş dolaş bir uykudayım

Dökülüyor birkaç damla yaşıım
Hiç bozulmuyor büyüü bu işin
Birikmiş tüm özlemlerim
Paylaşıyorum babamla kışın

Mevsim geçti kalmadı bir tat
Mezarında huzurlu yat
Sana hayırlı evlat olamadıysam
Sende beni ateşlere at

Bitmiş kokusu gülün
Kalmamış sevda kalbimde
Şimdi bile gelse ölüm
Hazırım ilk defa ömrümde

Acıtmıyor hiçbir şey artık bundan fazla
Babasını kaybetmiş birine aşkı sormayın
Bu kadar işve bu kadar nazla
Meczubun karşısında durmayın

Ğidelim be babam şimdi
Ölmek istiyorum atık ben
Gün kapanmış vakit ikindi
Seni özlüyorum sanırım ben

Ömer İskenderoğlu

Bazen

Bazen söylemez insan en güzel şeyleri düşünse bile
Çıkamaz ağzından iki sözcük israf olmasın diye
Yanardağ gibi patlamak ister kelimeler gelince dile
Bir düşünce geçer içinden gene oldu der aynı şey yine

Bumudur yaşanmışlık, bumudur sahipsiz isyan
Birkince içinde, en sonunda başlar kasyan
Ne değişti ya hep olan değişmeden yaşanan
Değişmez sonucudur aşkın hiç bitmeyen hazeyan

Ömer İskenderoğlu

Bilirim

Bilirim ki uzaktasın ve sessizsin
boyu boyunca,
hadi vur kıyılarıma sende köpük köpük
dalgalar gibi,
uzaklardan uç gel yanıma
deniz üstünde gezen
martılar gibi.

Yağmur ol,
ak dallarıma,
hava ol,
dol içime,
bulut ol
karış gölgeme,
ama

gel işte
gel bir şekilde...
Aç kapısını kalbinin,
kır zincirlerini,
saklı kalan ne varsa
bırak gitsin dışarı
hepsi yok olsun
ve bir bana yer kalsın.

Yağmurlar, çiçekler,
denizler, nehirler
ne varsa doğada
bırak da seni tarif etsinler
dinleyeceğim ve bakacağım
bir sen edecek mi?

Ömer İskenderoğlu

Bir Defa Aşık Oldum

Bir defa aşık oldum
Nefesim kesildi
Bitmeyecek sanmıştım
En tatlı yerinde bitti

Nerelere yazayım şimdi
Kimlere diyeyim
Kem gözler, arsız diller
Ben sensiz ne edeyim

İçtikçe bitmiyor şişeler
Sarhoşda olamıyorum
Artıyor gönlümde anılar
Durduramıyorum

Elimden tutsa şimdi birisi
Uçsam varsam sevdiğimin ellerine
Biliyorum hep yalan gerisi
Kara yazılmış benim defterime

Sevda, sevda, mahfettin beni
Dönemiyorum üstelik artık geri
Ya bir yol göster artık
Yada al ruhumdan bu bedeni

Ömer İskenderoğlu

Bir Deniz Feneri

Sessizliğe bulanmış sözleri
Işığda yanmıyor eskisi gibi
Yakında temelli kesilecek aydınlığı
Bir zamanlar aydınlatan deniz feneri

Dalgaları seyretmiyor artık
Martılarada aşık değil daha fazla
Bekçisi gitmiş, kalmış bir başına
Gecenin dostu deniz feneri

Uzaktan vapurlar geçiyor belli belirsiz
Umrunda değil nicedir denizler
Dalgalar vurdukça kıyısına sebepsiz
O sessizliğinde çığlığını gizler

Akşam olur ben dinlerim
Gözlerim deniz fenerinde
O sustukça ben susarım
Kulaklarım onun sesinde

Ömer İskenderoğlu

Bir Kardeşim Var

Unutma gücünü unutma aileni, bak gör sende ne güç var
Sanma ki kararmış her yer sanma ki kıyamet var
Bak her yanında annen var, ağabeyin var, kocan var
Dört köşende seni seven nice dostların var
Hayat acı tatlı ne verirse sırtına, onu taşımak var
Kaderde üzülmekte var sevinmekte var
Bak bacım arkana, arkanda nice yaşanmışlık var
Tek değilsin kaderinde, içinde kocaman bir güç var
Hem hayatta kötü günlerden fazla güzel günler var
Bak göreceksin, sana çizilmiş çok özel bir kader var
Hatta bütün bunlardan fazlası var
Üzüldüğün, şaşırdığın nice anlar var
O anlarına dâhil sevinçlerin var
Hepsinin ardında seni seven yüce yaradan var
Koskoca bir ailen var, koskoca bir kalbin var
Cennetten seni seyreden baban var
Gececek üzüntülerin, bekleyen güzel günler var
Hem artık canımızdan bir can var
Her anına şükrettiğimiz bir parçan var
Hepsinden öte bir Çiğdem var
Bil ki Çiğdem karanlıkların ardında aydınlıklar var

Ömer İskenderoğlu

Büyütemediğim Çocuk

İstenmediğini sandığın dostlar arasında
Saklandığın ıssız ve sessiz kuytulara
Tanrıdan başka bilen yokken bile yerini
Senin içinde atan bir kalp var uzaklarda

Gizlemişken ruhunu bedeninin derinine
Hiç çaba sarfetmezken kendi yaşamın için bile
Ailen dahi anlamıyor korkuyorken senin için
Sanmaki dolacak ve bitecek içindeki çile

Sırlarını öğrendiğin insanların yükü binmişken üstüne
Güvenmeyeceğini sanıyorsun elbette hiçbir dostuna
İnancın kalmamış belliki, üzülyorsun çaresiz
Dahada durduruyor bu seni uzaklaşıyorsun belli belirsiz

Bir ilaç vereceğim sana, seni özgür kılacak
Şöküp derinden acılarını, alıp mutluluğa çalacak
İnan bana dinlersen sen bile anlamadan
Ruhun sessizce kanatlanıp, gökyüzüne uçacak

Şimdi at artık kum çuvalarını ruhundan
Aç kollarını iki yana bırak düşsün damlalar
Ufka bak, aya bak, yıldıza bak göreceksin
Düştükçe tüm yüklerin, yavaşça yükseleceksin

Ömer İskenderoğlu

Çünkü Çok Mikropum Ben

Tutmak istersen elinde, kaçarım ateş böceği gibi
Yakaladım sanarsında elini açınca çoktan eririm
Karanlığa saklanırım sanki kör kuyuların dibi
Doğru adım atarsan sen gelmedende ben gelirim

Bilirim sorarsın içinden neden böylesin sen
Uzakta çok parlakda yaklaştıkça sanki biten
Dizgine gelemem bir türlü hiç vurulamam gem
Anla artık güzelim çünkü çok mikropum ben

Ömer İskenderoğlu

Deliyim, Delisin, Deli

Ben ne bir ceviz ağacıym salkım saçak gülhane parkında
Nede bir tren yoluyum Çinden ta Moskovaya
Ya al götür ruhumu bedenimi fikren
Nede bende kalsın yalnızlığım
Bırak bana bir tek beni git de sensiz kalayım
Ne kara geceler ne de kabuslar paklar
Sen ya yanımda kal masallarla rüyalara dalayım
Veya uç atlı karıncalarla hayallerimde bulayım
Sessiz kal bin fit de bir uçak gibi
Yada bağır boylu boyunca Köpüklü okyanuslar gibi
Bir bardak çayı sen gelince anayım
Nede gelme yanıma bırak çaysız kalayım
İster gözyaşı olsun acılar
Ya da kahkaha, Mutluluklar
Farketmez benim için tüm sensiz duygular
Tüm bu söylediklerimden virane sanki ben deliyim
Anlıyormusun Orhan Veli
Anlıyorum ya ben sendende deliyim

Pencereyi

Ömer İskenderoğlu

Dik Durmalısın

Dik durmalısın oğlum ne olursa olsun dimdik
Eğilmemelisin ne düşmana nede dost sandıklarına
Vakit akşam hatta gece geç bile olsa şimdik
Dönüpde bakmamalısın zaten önce yandıklarına

Korkmamalısın oğlum kaderinin karasından
Terazinden düşerler ruhunun darasını
Çektiklerin azmıdır toplamının yarısından
Kapatmıyor hırsın iki yakanın arasını

Ne var, ne var demezlermi bitip gitmeyen ne var
Ha uzak ha yakın sormazlarmı adama ha geniş ha dar
Fırlatıp attığın sonucuna baktığın altı köşe zar
Farkedermi rüzgar, farkedermi güneş, farkedermi kar

Budur kevaşe gönüllerin dijital dedektörü
Doğru gider diye belletselerde her vektörü
Eğridir ulan kaderin çizgisi, eğridir yolu
Sanırsın güneş açacak ki üstüne yağar dolu

Kuş olacam dersin, belkide balık
Kaçmak istersin, her yer kalabalık
Güneş yokmu sızan bulutların arasından
Kurtarır seni kirli ruhunun yarasından

Yıkılma kalk bak doğacak ufukta şafak
Bozguna uğrat sahteleri yok olsun nifak
Sen sensin, yoktur eşin benzerin
Dolu dolu olsa bile gözlerin...

Ömer İskenderoğlu

Don Kiřot

Yeldeğirmensiz bir adada Sançopançosunu kaybetmiş bir donkişot
Gidiyorken ufka ölmüş çingenelerin ruhlarına lanet ederek
Ayakları altında ufalanıyor bir kaç börtü böcek çiçek ve ot
Yolunu kesiyor hayatın cilveleri dediğı akrep çıyan engerek

Kader değışir mi yoksa değışmekte kadermidir bilinmez
Öğrenmekle, tecrübeyle ve geçmekle sınıflar bitmez
Her kitabı dahi okusan ve gezsen dahi her mekanı
Hayat diploması bu, ölmeyene verilmez

Nicedir bitmeyen bir isyan var, ne yaradana nede kadere
Ne üzücüdür tadına bakıp görüpte arzusuna sırt dönene
Olgunsun diyorlar adına, isteyipte susup reddedene
Kader diyorsun kendine inanmak istemesende

Ömer İskenderoğlu

Dört Mevsim

Sen yüređimde dört mevsim gibisin
Her mevsim başka iek
Gönlümde aan sensin

şimşekler aktığında
Gün Akşam olduđunda
Sana susadığımda gel

Ben sensiz kaldığımda
Yağmurlar yağdığında
Yine gel her zaman gel

Ne olur suskun durma
Kurur benim tenim
Her zaman ararım
Ben yarimi beklerim

Ömer İskenderoğlu

Engellere Nispet

Sesim gelmiyorsa sana ve göremiyorsan beni etrafında
Yollar, iklimler, dağlar ve nice engeller girse dahi araya
Sanma ki yalnızsın! !
Elbet dolacak zaman, dinecek vusLat, tükenecek yollar
ve dağlar eriyecek,
aramızdaki tüm engeller bİr bir bitecek
Sen olacaksın birde ben olacağım,
Bugün bunları yaşadıkça ikimiz
İleride sen daha çok benim olacaksın
ve bende senin olacağım

Ömer İskenderoğlu

Hep Aynı

Sormazlarmı insana bu kaçınıcı ayrılık diye
Cevap verecek yüzün kaldıysa bişey söyle
Saklansan çare değil, kaçsan kendinden
Başlıyor aynı film sonunu hep bile bile

Uzun uzun oturup düşündükçe aydınlanıyor herşey
Ufka bakınca yavaştan söken şafak kızıla boyalı
Takılıp kaldığım, bitmemiş şiirlerim, hiçbirşey
Bu kadar tekrar, üstü üstüne dönüp durmamalı

Biten her yaşamışlığından ardından isyan ediyorum
Yanımda her kadın yattığında bir yastıkta atan iki kalp sanıyorum
Bilip bilmediğim yaşayıp usanmadığım her yerde yanlış yapıyorum
Hayatıma giren her kadını hayatımın kadını sanıyorum

Ömer İskenderoğlu

Kazançlar ve Kayıplar

Kazançlarına olduğu kadar kayıplarına da alışkırım hayatın
Bedeliyle yaşıyorum her mağlubiyetimi
Hiç mutlu değilim bu akşam
Uzun zaman olmuş aşk acısı çekmeyeli,
İlk başta tatlı gelse de
Artık hissediyorum kanattığını.

Ömer İskenderoğlu

Korkulardan Arınmak

Birbirimize uzanıpta hiçbirşey beklemeyiz çoğu zaman
Dokunsakta dokunmasakta farketmez bedenlerimize
Bir yanardağ tepesinde kor ateş var gibi yanan
Ordan alınmış kömürler ve atılmış yüreğimize

Korktuklarını yaşarsın ne kadar güçlü olursan ol
Bitmezki sonunu bilmeden çıktığın o uzun yol
Kendi seçtiğini sandığın hayatlarda yaşarsın
Cesaretin fayda etmez yaşadıkça sende korkarsın

Bilinmezlikten gelip meçhule açılan kapı
Bir sonu olmasada adım adım geçeceksin
Ekvatorndan alıp çizdiğimiz o çapı
Dışınla tırnağınla parça parça edeceksin

Fazlasın sen gördüğünden bildiğinden
Daha yukardasın işte düşünöpte sandığından
Uydurupta inanıp yalanalarına kandiğinden
Çıkar sende gerçeğini sakladığın sandığından

Arınacaksın zamanla üzümden şeker gibi
Alkol kalacak elinde derdine deva gibi
Neysen osun değişmez fani bedenın gibi
Açtıkça için görünecek aynı dışın gibi

Ömer İskenderoğlu

Mahşer

Çamur oldu aynalar viran ruhlar doluştu
Mahşerin ortasında yalnız ruhlar kavuştu

Niceleri sessizdi sakın ve kimsesiz
Uzatınca ellerini ufka belli belirsiz

Kapanmış kapı aralandı, kör kuşlar havalandı
Herkes çıplaklığıyla karşı karşı sıralandı

Doldu çile ateşi, bastırınca nefreti
Dindi özlem dolu aşk ateşi, hasreti

Bilir bilmez konuşur, eleştirir kimseler
Sessizliğe büründü, korku dolu o gözler

Yalınayak yürürken geçerken kırıaçlardan
Düşmemeli o yüksek sarp kaya yamaçlardan

Varacağın yer burası, korkma artık daha fazla
Değiştirmez sonucu, ha bir eksik ha fazla

Dönsün geri geri, arda bakan dizlerin
Kalsın bıraktığın, çizdiğin o izlerin

Ödeyeceksin bedelini, sonuç değişir sanma
Herkes kendine yanar, sen başkasına yanma

E hani bitmezde değil bu söner ince köz gibi
Unutulur sonunda söylenmiş boş söz gibi

O vakit korkmuyorum ne olacaksa yaşansın
Demekki değişmiyor olsa bile bir şansın

Sonuca bakarım ben fazlaysa umutlarım
Üzerindeyimdir o vakit bembeyaz bulutların

Ömer İskenderoğlu

Martı

Nedir senin görüpte benim göremediğim
Bilemezmiyim hayallere kurulan mezarı
Bir ülke var gördüğüm, o ülke varmadığım
Bir ruh, bir güruh, sensin o Romanın Sezarı

Görmediğin yerleri çok özlediğin oldu mu?
Yaşarken kaderini, içindeki boşluk doldu mu?
Sende etten kemikten değilmişin benim gibi
Biriktirdiğin umutlar, açarken hiç soldu mu?

Çalar dururda hiç bitmez aynı şarkı
Bazen eksik, bazen fazla tartar tartı
Ortası yok sende gör, öğren artık
Her denizin kıyısında uçar bir martı

Ömer İskenderoğlu

Mutluluğun Tarifi

Mutluluğun sonsuz tarifi vardır
Kimisi sevmek kimisi dokunmaktır
Bazen görmek, bazen ağlamaktır
Susmaktır bazen, sessiz kalmaktır

Benim için mutluluk
Seni sevmek sana dokunmaktır
Seni görmek seninle ağlamaktır
Haykırmak ve seninle olmaktır.

Dedim ya mutluluğun sonsuz tarifi vardır
Benim için seninle olmaktır

Ömer İskenderoğlu

Oldu mu

Döndüm döndümde yine geri geldim
Daha önce geçtiğim yollardan
Sana aşık olanda seni sevende bendim
Hiç umursamadığın zamanlardan

Bırakıp gittikçe beni
Cilve sandım, naz sandım
Sonra görünce seni
Gerçekleri anladım

Hiç uzaklara bakıp düşünmediğin oldu mu
Rüyalara dalıp uyanmadığın oldu mu
Başlayıpta bitirmediğin oldu mu
Oldumu ve güzelim bu yaptığın oldu mu

Ardından dökülmedi gözyaşım
Yitirmedim umudumu hiç
İlk değil bu yalnız kalışım
Sonu gelmeyecekte sanırım hiç

Yıkıldı ardından koskoca bir çam
Artık olmaz senin gönlünde gam
Beni böyle bıraktın ya
Sen de cehennem ateşlerinde yan

Deşemde kıyamam üzülrüm ben buna
Değmeyeceğini bilsemde senin gibi bir kıza
Etmeyide duymayıda sevmem
İçimden gelsede beddua

Açıldı kalbimin kapısı geri
Geldiğin gibi çıkmalısın
Sevmiş olsan bile o yeri
Artık uzaklaşmalısın

Birgün, bir yerde, bir ses olur çalarım
Gözükmem gözüne nefes olur uçarım
Yağmur damlasıyla avcuna düşer
Sen hissetmeden kaçarım

Ne ilk nede sonuncu bu
Aşkı seninle tatmadım
Aşk yıllardır içtiğim su
Bilki ben hiç doymadım

Mutlu olmuşsundur umarım sen
Çünkü ben hiç etmedim
Ne kadar uğraşsamda ben
Sen hiç beni sevmedin

Sen yaptıklarını sevdin
Hediyeleri, zamanı ve eğlenceyi

Asıl seven bendim
Elini tutarak seninle gezmeyi

Uç bakalım kırmızı uğur böceği
Birgün ne rengin nede kanatların kalacak
Geçirmek için bir geceyi
Etrafında kimse olmayacak

İşte o zaman ararasın beni
Vermeye çalışırsın istediğim sevgiyi
Daha önemli bir şey varmış dersin
Kadına sahip çıkan, erkeği

Yokum ben artık seninle bu ilişkide
Sebepli sebepsiz yarattığın her çelişkide
Bir daha bu kalp sana hiç yanmayacak
Uç artık şimdi annen terlik pabuç alacak

Ömer İskenderoğlu

Olur

Gökte güneşe baksam yağmur yağar su olur
Ateiste gönül versem rab der ya, kul olur
Ummanlara dalsam, kurur deniz göl olur
Bıraktığım çoraklar, gider gitmez göl olur

Kaderimin çarkları dönerde döner, yal olur
Uzaklaşsam çoraktan yaprak biter dal olur
Bakmadığım ağaçlar tohum döker sal olur
Pas verdiğim toprak ellere hep gol olur

İssız çorak patikalar geçtikten sonra yol olur
Herkese kolay işler bana gelince zor olur
Nicesine eğlencedir ben gelince zul olur
Şehit düşsem savaşta, yeter denir sulh olur

Bilmem neden böyle olur
Olmaz işler bana olur
Herkese bahar bayram
Ramazan kış bana olur

Ömer İskenderoğlu

Piřmanlık

Kimsin diye sorma,
Yada neden bunları yazdığımı,
Hatta cevap bile verme,
Bana bırak yalnızlığımı

Ne kadarda geç oldu saat
Anlamak için değerini
Hiç etmezmiydim itaat
Bilsem böyle üzüleceğimi

Kendimi de yaktım inancımıda
Sessizliğe büründü gözyaşlarım
Geri gidebilseydim zamanda
Hiç hata yapmadan başlardım

Açılmadan göğsüm birgün mihraba
Sarmadan vücudumu belirsiz kollar
Dönebilseydim geri dünyaya
Kapanmadan o karlı yollar

Umutlarımda tükendi hayallerimde
Düşünmemiştim böyle olacağını
Uzanıp o yumuşak ellerinde
Sana bu kadar alışacağımı

Ömer İskenderoğlu

Portakal Ağacında Saklı Bir Kuş Yuvası

Uğraşıpta kopardığım yüksek dallardaki portakallar gibi
Zıplayıpta erişemediğim zaman tırmandığım o ağaçlarda
Dallar arasında saklanmış bir kuş yuvası gibi gizli
Büyülü bir yol var sanki senle benim aramızda

Nerdeysen farketmez, mesafelerle dolu coğrafyamızda
Sesini duyarım bazen senin olmadığıın akşamlarda
Merak ederim o an seni özlemle dolu uzaklarda
Aya bakarım sessiz sessiz, sanki seni görecekmişim gibi

İşte o an durur herşey bir büyülü yol olur sanki aramızda
Canlanır zihnimde beraberliğimizin o özel anı kokusu ve teni
Herkesten saklanmış portakal ağacındaki gizli kuş yuvasında
Sessizliğin içinde kollarım iki yanda, özler ve beklerim seni

Ömer İskenderoğlu

Ruhumun Karanlık Sokakları

Karanlık gecenin ruhudur şahit, sessizliğime
Bir büyük fırtına bu şafağın en sükûğünde
Karşıktır herşey, aynalar, kitaplar, yazılar
ve karışıktır ruhumun tüm zeka küpleri
Beklenmezdir bu anda en beklenen
Hiç gelmez tanrının şahitleri
Derinliğine sığ, ve sığ görüldüğünden daha derindir
Ruhumun karanlık sokakları

Ömer İskenderoğlu

Sandıklar İçinde

Birikse keşke hızla tüm duygularım kumbaraya
Üste üste koyup saklasam sandıklar içinde aşkımı
Bu doldurmak gibi peynirle domatesi ekmek araya
Çağlamış duygularım sanki bir baraj taşkını

Sevdiğin ne varsa çocukken, çukolata yemek gibi
Gözlükle dalınca gördüğün derin deniz dibi
Sende hep bir parçası var yaşamadığım herşeyin
Söyledikçe sen yazacağım sen yavru ben katibi

Demesemde sana hiç duygularımı, anlarsın kalbim seni seviyor
Zordur bu zor biliyorum, elbet insan duymak, dokunmak isyiyor
Beni tanıdın ya sen, saklı gizlim yokki, anla artık duygularımı
Belki akmasa bile damlıyor yada damlamasa bile sızıyor

Ömer İskenderoğlu

Sarı

Okumak güzel bir kitabın önsözünü,
Sana bakmak görmek gibi yüzünü
Düşünmek söylediğin her sözünü,
Atmaya benzer kalbindeki hüznü

Aklının yasakladığı şiirler etrafında
Düşünür durursun Örfan Veli misali,
Kelimelerin ve şarkıların yetersizliğini,
Mesafeler karşısında o denli acizliğini

Anlamazlarki yazdıklarını şuursuz ezikler
Görmez misin uzaklarda yanan bir ocaksın
Varsın kanasın kalbine attığın o çizikler
Bir başında yoksun, diğeryer her yerde varsın

Ömer İskenderoğlu

Sevda

Güzel olan ne varsa geride bırakıp gidebilmektir bu
Bir kaç detay anı saniyeler içinde gömebilmek
Bitmesidir bitmeyeceğini sandığın abı hayattan bir bardak su
Yalnız kaldıkça özleyebilmek, o istemeden bile isteyebilmek

Ağlayamıyorsan öyle sende benim gibi
boğazına düğümленir kalın bir ilmek
Ağlayabilesen kurtulabilecek gibi
Bitmeyen o acıların bilmez dinmek

Ömer İskenderoğlu

Simsiyah

Bahtım sığınmış kapkara bir bulutun koynuna
Dinmiyor sıkıntım, dinmiyor derdim
Biçare katlanıyor insan, kaderin oyununa
Çalışsamda olmuyor, hayat okulundan terkimi

Sanırdım sanki bir güneş doğacak
Alaca şafağı tüm kuytumu saracak
Aldanmışım belliki kurduğum hayalime
Dostum bile yok, bir bardak su verecek

Nedir bu nedir? yaşam değildir yaşadığım
Bir lanet var sanki içimde taşıdığım
Yokmu bir dua, bu kara büyüü bozacak
Yalnızlık ölmeden mezarımı kazacak

Kaybolmuş kiblem belirsiz yönler
Sahte bir sefa ile geçiyor günler
Sessiz bir çığlık gibi isyanım
Sonuç vermiyor dualarım

Madem öyle bende vazgeçtim başkaldırıdan
Yaşamın bana verdiğini yaşıyorum
Medet ummuyorum ne isyandan ne duadan
Daha ne olacak bilmiyorum

Ömer İskenderoğlu

Sonsuz Bir Boşluktan Sana Bakmak

Sonsuz bir boşluktan sana bakmak
Düşerken aşağılara seni seyretmek
Sen olmak, seni özlemek,
Yalnızlığa ihanet adını her dem bulutlarda aramak
Sen yokken bile isyanlarda sessizlikte ve karanlıkta
Sana ait bir düşünce ile uyanıp,
Uzaktaki kıvılcımı seyretmek.
Pervane böcekleri gibi gitmek içine doğru
Yani ateşe, yanacağını bile bile.
Diyorum ya işte seni sevmek
Sensizkende senle olabilmek.

Ömer İskenderoğlu

Yalnız Aşklara Açılmış Yelken

Yalnız aşklara yelkendir bu açılan
Dört köşe bir ömürden etrafa saçılan
Bitmez mi çekilenler geleceğe umutlar
Nasıl bir duygu oldu bu artık kaçılan

Bir köprünün iki ucundayız sanki
Gelsen buluşacağız ortada
Hem uzak hem yakınız inan ki
Bedenler ayrı düşler bir arada

Yoklukla beslenen kıraç Anadolu toprakları gibi
Yamaçları keskin iklimi sert coğrafyalarda
Sensiz kalmış benliğim sana hasret gibi
Hem yakınlarda hem uzaklarda
Tercimdir inan olsun sensizlik kendi vuslatımda

Ömer İskenderoğlu

Yalnızlık Hırsızı

Tanrı çıplaktır diye bağırdı
Elleri yalnızlığının gölgesinden saklanırken
Karanlığı delen cırtlak sesi ile
Bir horoz çığlığında gün ağardı

Sen diyeceği kimse olmamıştı
Yalnızlığına o kadar alışmıştı ki
Yalnızlığı onun seniydi
Günahlarından bile eskiydi

Ritminde dans ederken şarkıların
Alkolün ne denli cana yakın olduğunu bir kere daha onayladı
Sesinden nefret ettiği martıların
Gürültüsünde şarkı söylediği vapurların
Bilmeden üzdüğü tüm insanların
Yalnızlıklarını çaldı

Çaldı ve gitti.

Ömer İskenderoğlu

Yelken

Yetmezmi ödediğın bedel uzaklarında yabana
Uğraştıkça olmuyor, devam yürü kuvvet tabana
Salma vakti gelmedi mi? kendini kitlediğın zindandan
Nefes al, dik dur, kırıp kurtul bu hicrandan

Kış kıştır bitmeden gelmez yazların
İlimaz hava esmedikçe ayazların
Bak senin için çalıyır tenefüs zilleri
İnanma, gerçekliğı yoktur sihirbazların

Açılacak içinden bir koskoca mavi yelken
Tamda herşey buraya kadar bitti derken
Gecemi sandın etrafı, aç gözünü göreceksin
Gün yeni başlıyor üstelik vakit çok erken

Ömer İskenderoğlu

Yitip Gidenler

Geçmez sanmışız zamanıda gündeliğe dalmışız
Burun kıvırıp herşeye nasibe kismete inanmışız
Sınavsa bu önümüzde, doğrudan çok yanlış yapmışız
Belki nice insana küsmüşüz nicesini kırmışız

Masadan herkes kalkmış tek başına kalmışız
Gülüp eğlenirken bir çokda günah almışız
Zamanı gelince bizde gideriz diye kanmışız
Meğer tren kalkmışda biz çok geride kalmışız

Ömer İskenderoğlu

Yol

Sen bana yolmuřsun
Mesafeymiřsin her geliřimde
Bir var bir yokmuřsun
Masallarını her dinleyişimde

Ömer İskenderoğlu